

v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy. V roce 2011 založil obchodní společnost s.r.o., ve které je jediným jednatelem a společníkem. Žadatelka po příjezdu do České republiky absolvovala řadu rekvalifikačních kurzů pro obor účetnictví a ve stejném roce začala pracovat jako účetní u daňového poradce I. a. Dne 15. 9. 1997 jí vzniklo živnostenské oprávnění k předmětu podnikání Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, k oboru činnosti Realitní činnost, správa a údržba nemovitostí, a Služby v oblasti administrativní správy a Služby organizačně hospodářské povahy. V roce 2010 obnovila živnost a nastoupila do společnosti Ctibůrek výtahy, s.r.o., jako administrativní pracovnice. Od 1. 4. 2012 pracuje ve společnosti svého manžela (žadatele) jako účetní a osobní asistentka a od roku 2013 pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná (dále jen „OSVČ“) na základě mandátní smlouvy ve společnosti , a.s., a ve společnosti SVYM servis, s.r.o. Nezletilá dcera žadatelů je studentkou Gymnázia I y v Praze 1.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatelé však nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, když neplnili povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 25. 3. 2015 vysvětlili důvody svého pochybení a současně požádali o prominutí nesplněné výše citované zákonné podmínky.

Nezletilá dcera žadatelů splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství. Splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona z důvodu věku neprokazuje.

Ministerstvo vnitra nesplnění výše uvedené zákonné podmínky žadatelům neprominulo z důvodu hodných zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, a proto žádosti svým rozhodnutím ze dne 13. 8. 2015 nevyhovělo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podali žadatelé i za svoji nezletilou dceru prostřednictvím právní zástupkyně včasný rozklad, ke kterému byla připojena plná moc právní zástupkyně ze dne 19. 8. 2015, a v kopiích - potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „VZP“) ze dne 28. 8. 2015, neúplná propouštěcí zpráva neonatologického oddělení, potvrzení Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 19. 8. 2015, neúplné potvrzení Úřadu práce

České republiky, osvědčení Pěšího pluku 9. Karla Havlíčka Borovského, vystavené v Mostě dne 31. 3. 1927, osvědčení o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice žadatelů a neúplné osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice žadatelce.

V samotném rozkladu žadatelé uvádí, že důvodem k zamítnutí jejich žádosti je zjevně skutečnost, že byli opakovaně v prodlení s placením příslušných částek na sociální a zdravotní pojištění; v ostatních bodech podmínky pro udělení státního občanství České republiky splnili. Žadatelé dále uvádějí, že se zdržují v České republice od roku 1997, jejich dcera se narodila v Praze a od 1. 9. 2015 je přijata ke studiu na Gymnáziu v Praze. Žadatelé nemají žádné daňové nedoplatky vůči orgánům Finanční správy České republiky, ani nedoplatky na sociálním a zdravotním pojištění. Zpoždění v platbách bylo ve většině případů pouze v řádu několika málo dnů. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ovlivnilo opožděné zaplacení plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) žadatelkou v první polovině roku 2015, tedy v době projednávání žádosti. K tomu žadatelé uvádí, že velmi litují i drobných zpoždění v placení pojistného v řádu dní, ke kterým došlo obvykle proto, že na účtu ke dni platby nebyl dostatek finančních prostředků. V roce 2015 žadatelka jako samoplátce pojistného zapoměla, že musí znovu zadat příkaz k platbě pojistného na aktuální částku; jakmile pochybení zjistila, uhradila ve dvou platbách celý dluh. Žadatelé doplňují, že budou pečlivě hlídat, aby v budoucnu již k žádným zpožděním v platbách pojistného nedocházelo. Nad rámec výše uvedeného žadatelé jako důvody hodné zvláštního zřetele uvádí, že od roku 1998 do roku 2006 dobrovolně platili smluvní pojištění cizinců za sebe a děti, v plné výši uhradili pohledávku ve výši cca 120 000 Kč za ústavní péči poskytnutou dceří, žadatelka nepožádala o mateřský příspěvek, ačkoliv by na něj bývala měla nárok, čímž České republice ušetřila náklady ve výši cca 80 000 Kč, žadatelé cítí příslušnost k České republice nejen proto, že zde žijí již téměř polovinu svého života, ale i proto, že se oba narodili na území, které před 2. světovou válkou bylo součástí Československa, praděd žadatele, který sloužil v československé armádě, oba žadatelé mají vysokoškolské vzdělání, které jim bylo v České republice uznáno. Žadatelé jsou si vědomi, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok a že je zcela na rozhodnutí příslušných orgánů České republiky, zda jim bude či nebude uděleno. Jsou si vědomi i svých pochybení při placení pojistného, velmi jich litují a učinili vše, aby se situace již neopakovala. Jsou přesvědčeni, že Ministerstvo vnitra při svém rozhodování o prominutí splnění jediné ne zcela naplněné podmínky pro udělení státního občanství postupovalo velmi přísně. Nepřihlédlo k tomu, že šlo o pochybení neúmyslná, krátkodobá a vždy napravená.

Závěrem rozkladu žadatelé navrhují, aby ministr vnitra rozhodl tak, že společné žádosti žadatelů, do které zahrnul i nezletilou dceru, bylo vyhověno.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť mají na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti a po tuto dobu se zde převážně zdržují, nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 3 prokázali znalost českého jazyka.

Žadatelé však nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, když neplnili povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Žadatel, v období od 9. 11. 2006 do 4. 12. 2013, kdy byl u VZP veden v kategorii OSVČ, nehradil pojistné včas a ve stanovené výši s tím, že ke dni 8. 4. 2011 měl u VZP vykázán nedoplatek pojistného ve výši 7.939 Kč, který poté uhradil dne 11. 4. 2011. Žadatelka, rovněž v období, kdy byla vedena u VZP v kategorii OSVČ (1. 7. 2010 – 31. 3. 2012 a 1. 2. 2014 až do podání rozkladu), nehradila pojistné pravidelně a ve stanovené výši s tím, že ke dni 27. 4. 2012 měla u VZP vykázáný nedoplatek na pojistném ve výši 5.721 Kč, který poté uhradila dne 12. 6. 2012.

Nezletilá dcera žadatelů splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství. Splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona z důvodu věku neprokazuje.

K podanému rozkladu ministr vnitra uvádí, že nelze přisvědčit námitce žadatelů, že zpoždění v platbách pojistného bylo u nich ve většině případů pouze v řádu několika málo dnů, ke kterým došlo obvykle proto, že na účtu platby nebyl dostatek finančních prostředků, což vždy napravili, jakmile zjistili, že platba neodešla. Žadatelé se zdržují na území České republiky více než 18 let a tato dlouhá doba pobytu jim dala nepochybně víc než přiměřenou příležitost seznámit se s obsahem jejich práv a povinností vůči České republice, v tomto případě v oblasti veřejného zdravotního pojištění, a tato práva a povinnosti rovněž bezezbytku naplňovat. Žadatelé věděli o své povinnosti hradit pojistné řádně a včas, byli seznámeni s tím, že jako OSVČ platí zálohy pojistného na účet VZP za celý kalendářní měsíc, a proto měli nastavit trvalé příkazy v příslušných bankách tak, aby platby z jejich účtů na účet VZP byly doručeny nejen včas, ale aby i na účtu ke dni plateb měli dostatek finančních prostředků k úhradě pojistného ve výši od 1.080 Kč po maximálně 2.931 Kč. Z předložených dokladů k žádosti nevyplývalo, že by jim jejich finanční situace neumožnila tuto zákonnou povinnost splnit. Žadatelé v rámci jednání na Ministerstvu vnitra, kam byli předvoláni na den 25. 3. 2015, uvedli, že v souvislosti s úhradou pojistného mají zadány trvalé příkazy k hrazení měsíčních záloh a případné nedoplatky zjistili vždy až dodatečně. V souvislosti s výše uvedeným proto nemůže ministr vnitra rovněž přisvědčit námitce uvedené v rozkladu, že žadatelka, jako OSVČ, zapomněla v roce 2015 zadat u VZP znovu příkaz k platbě pojistného, neboť pokud měla tento jako OSVČ nastaven již od 1. 2. 2014, nemohlo by tak dojít k tomu, že nebyly provedeny platby pojistného za měsíce duben a květen 2015 v celkové částce 3.584 Kč, jež byla žadatelkou uhrazena až následně dne 23. 6. 2015, jak je zřejmé z předloženého vyúčtování pojistného VZP ze dne 26. 6. 2015.

Ministr vnitra nepolemizuje s vyjádřením žadatelů, že budou pečlivě hlídat, aby v budoucnosti již k žádným zpožděním v platbách pojistného nedocházelo. Skutečností však zůstává, že své zákonné povinnosti, v době kdy byly u VZP vedeni

v kategorii OSVČ, průběžně neplnili. Relativně krátký odstup od doby, kdy k porušování právních předpisů, zejména u žadatelky, v oblasti veřejného zdravotního pojištění, došlo, vede ministra vnitra k závěru, že podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebyla v jejich případě splněna. Za závažnou považuje ministr vnitra i skutečnost, že žadatelka své povinnosti porušila ještě v průběhu správního řízení o žádosti.

Ministr vnitra také neshledal důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, které by měly být v příčinném vztahu k vytykanému porušení pochybení a představovat objektivní překážky pro neplnění zákonných povinností. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že za takové důvody nelze považovat vyjádření žadatelů, že před povolením trvalého pobytu na území České republiky dobrovolně platili v letech 1998 až 2006 smluvní pojištění cizinců za sebe a jejich děti, že v plné výši uhradili pohledávku ve výši cca 120.000 Kč za ústavní péči poskytnutou jejich dceři, že žadatelka nepožádala o přiznání mateřského příspěvku, ačkoliv by na něj bývala měla nárok, čímž České republice ušetřila náklady ve výši cca 80.000 Kč, ani skutečnost, že praděd žadatele sloužil v československé armádě. Jakkoli ministr vnitra oceňuje pracovní a podnikatelskou aktivitu žadatelů, i aktivitu celé jejich rodiny, spojenou se sebevzděláváním se na území České republiky i mimo něj, respektuje i rodinné kořeny spojené s Českou (Československou) republikou, uvedené skutečnosti, i samotná délka pobytu žadatelů (19 let) i jejich nezletilé dcery (12 let) na území České republiky, však nemůže být dostatečným znakem, který by svědčil o završení jejich integrace do české společnosti, když právě dodržování a plnění povinností stanovených právním řádem České republiky, v případě žadatelů, významně vypovídají o tom, jak hluboce a pevně je osoba žádající o udělení českého státního občanství do české společnosti integrována.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 13. 8. 2015, č.j.: VS-3118/835.3/2-2014, kterým byla žádost zamítnuta, a proto rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

